06/11/2022

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Οι εκκλησιαστικοί να κάνουμε την γενναία αυτοκριτική μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Βαρυσήμαντη συνέντευξη στην εφημερίδα «Ταχυδρόμος» και στην δημοσιογράφο Βάσω Κυριαζή παραχώρησε ο

Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στην σοβούσα ενεργειακή κρίση και στις επιπτώσεις της στην λειτουργία των Ναών και των Ιδρυμάτων. Ομιλεί για τα φαινόμενα αγριότητας στην **Ελληνική κοινωνία,** που αποκαλύπτονται σχεδόν καθημερινά, για την διατήρηση της ιστορικής μνήμης στους νεοέλληνες, για την ένταση στις σχέσεις Ελλάδος – Τουρκίας, για τον υποστηρικτικό ρόλο της Τοπικής Εκκλησίας στην αντιμετώπιση των διαρκών αναγκών των εμπερίστατων συμπολιτών μας, καθώς και για την σημασία της αξιοποίησης της εναπομείνασας εκκλησιαστικής περιουσίας.

Ολόκληρη η συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου έχει ως εξής:

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Σεβασμιώτατε οι συνέπειες της ενεργειακής κρίσης ακουμπούν και την Εκκλησία. Πιστεύετε ότι η Πολιτεία πρέπει να εντείνει τις προσπάθειες για την εφαρμογή των αναγκαίων πολιτικών που θα προστατεύσουν ιδιαιτέρως τους ασθενέστερους οικονομικά συνανθρώπους μας;

Δ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Είναι γεγονός ότι τα Εκκλησιαστικά καθιδρύματα, πλήττονται σκληρά από την σοβούσα ενεργειακή κρίση, που είναι αποτέλεσμα ενός ακατανόητου και αχρείαστου πολέμου. Τα μηνύματα που λαμβάνω από τους Κληρικούς μας είναι δραματικά, καθώς διεξάγουν καθημερινή μάχη για ν’ αντεπεξέλθουν και κυρίως να μην στερήσουν από τους αδύναμους αδελφούς μας το απαραίτητο καθημερινό φαγητό. Γι’ αυτό, λάβαμε κάποια μέτρα για τον περιορισμό του ενεργειακού κόστους, στέλνοντας κι ένα μήνυμα στον λαό μας για ανάλογες δράσεις σε οικιακό επίπεδο. Είναι αλήθεια ότι και η Πολιτεία, στο μέτρο των δημοσιονομικών της δυνατοτήτων, έλαβε κάποια μέτρα ανακούφισης των ασθενέστερων συμπολιτών μας, όμως πρέπει να γίνουν περισσότερα, δεδομένου ότι η κρίση, ως φαίνεται θα κρατήσει για πολύ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Το τελευταίο διάστημα βιώνουμε ολοένα και περισσότερο ένα κλίμα αγριότητας στην κοινωνία. Εγκλήματα, βιασμοί, παιδοφιλία, ενδοοικογενειακή βία. Έχει αγριέψει ο κόσμος, τί συμβαίνει;

Δ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Όλα αυτά προκαλούν αποτροπιασμό και απογοήτευση. Είναι φαινόμενα μιας κοινωνίας σε ηθική και αξιακή αποσύνθεση. Όμως, δεν με εκπλήσσουν. Την απάντηση στο ερώτημά σας έχουν δώσει οι Πατέρες της Εκκλησίας αιώνες πριν. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, π.χ. μας είπε ότι «ο άνθρωπος που απομακρύνεται από τον Θεό γίνεται κτηνώδης και δαιμονιώδης». Τα τελευταία αρκετά χρόνια, καταβάλλεται συστηματική και καλά οργανωμένη

προσπάθεια να μεταβληθεί η Ελλάδα σε κάτι που δεν είναι· σε χώρα χωρίς αρχές Χριστιανικές και αξίες παραδοσιακές. Επιχειρείται ο θρησκευτικός της αποχρωματισμός, η αποϊεροποίηση της κοινωνίας, ο περιορισμός της θρησκευτικότητας στην περίκλειστη ατομικότητα. Ο διαχρονικός και αείφωτος Ευαγγελικός λόγος θεωρείται ξεπερασμένος και αναχρονιστικός, τα σχολεία μας έπαψαν να καλλιεργούν την Χρηστοήθεια, γενιές ανθρώπων γαλουχούνται έξω από το ευεργετικό πλαίσιο της Ελληνορθόδοξης Παράδοσης. Κι όλα αυτά γίνονται θυσία στον βωμό ενός ψευδεπίγραφου και καταστροφικού «προοδευτισμού», που επιδιώκει στανικά να διαμορφώνει ανθρώπους χωρίς φραγμούς και ηθικά ερείσματα, χωρίς σεβασμό στην ελευθερία και στην αξιοπρέπεια του άλλου. Τί καλύτερο περιμένετε, λοιπόν, από τα τραγικά γεγονότα των ημερών μας.

Βέβαια, στην κατάσταση αυτή διακρίνω και τις μεγάλες ευθύνες ημών των εκκλησιαστικών, οι οποίοι είναι καιρός να κοιταχτούμε στον καθρέπτη, να βγούμε από τον μικρόκοσμό μας, να αναλογιστούμε τα λάθη και τα ελλείμματά μας, να κάνουμε την γενναία αυτοκριτική μας και να ανοιχτούμε στον λαό μας διαλαλώντας την Αλήθεια του Χριστού, χωρίς κόμπλεξ και φοβικά σύνδρομα για το τί θα πει για μας ο κόσμος. Δεν μας ενδιαφέρει ο κόσμος. Οδηγός μας είναι το Ευαγγέλιο και έργο μας η σωτηρία του ανθρωπίνου προσώπου στην ολότητά του.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Είστε ποιμενάρχης σε μία Μητρόπολη οι ρίζες και οι καταβολές του ποιμνίου της οποίας προέρχονται από πρόσφυγες. Η συλλογική μνήμη είναι δυνατή στις νεότερες γενιές;

Δ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Νιώθω ευλογημένος που ποιμαίνω μία Μητρόπολη με έντονο το προσφυγικό στοιχείο και ανεπτυγμένη την ιστορική μνήμη. Διακρίνω, μάλιστα, ότι οι οικογένειες που έχουν τέτοιες ρίζες φροντίζουν τα παιδιά τους να μην αποκοπούν απ’ αυτές, διδάσκοντας από μόνες τους την αληθινή ιστορία, σε όλες τις διαστάσεις της. Γενικότερα, όμως, με ανησυχεί η ιστορική ένδεια που χαρακτηρίζει την νέα γενιά και δεν είναι ξένη προς τα φαινόμενα που περιέγραψα πιο πάνω. Με προβληματίζει το γεγονός ότι οι Έλληνες της εποχής μας δεν αγαπούν με πάθος την πατρίδα μας, γιατί απλούστατα δεν την γνωρίζουν – και εδώ εντοπίζονται οι τεράστιες ευθύνες της Εκπαίδευσης – Δεν έχουν γίνει αποδέκτες του ιστορικού και πνευματικού μεγαλείου της Αρχαίας Ελλάδας, της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, των νεωτέρων χρόνων, με τους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες, που φτάνουν μέχρι το 1940. Δεν γνωρίζουν τον ρόλο και την σημασία των 400 χρόνων της τουρκοκρατίας, μια εποχή δηλ. που ο Ελληνισμός μεγαλούργησε, παρά το γεγονός ότι δεν υπήρξε ανεξάρτητο Ελληνικό Κράτος. Με φοβίζει ακόμα περισσότερο η αλόγιστη τάση της σύγχρονης προπαγάνδας να ταυτίζει τον υγιή πατριωτισμό με τον επάρατο εθνικισμό. «Μη

μιλάτε για πατρίδα, για Ελλάδα, για Έθνος, για Γένος, γιατί θα σας πουν εθνικιστές, ακροδεξιούς!». Αυτές οι ανοησίες έχουν οδηγήσει στην άμβλυνση του πατριωτικού αισθητηρίου και στον χαρακτηρισμό όσων τολμούν να υψώσουν την Σημαία των Αγώνων και των Θυσιών, ως «γραφικών και επικίνδυνων για την σύγχρονη – προοδευτική Ελλάδα».

Δόξα τω Θεώ, η Εκκλησία της Ελλάδος, ήδη από την εποχή Χριστοδούλου, μέχρι και σήμερα, έχει αποδυθεί σε έναν ιερό αγώνα αναθέρμανσης της ιστορικής μνήμης, μέσα από την γνώση της ιστορίας, την μελέτη των πηγών, ακόμα και την συγγραφή νέων κατηχητικών βοηθημάτων με ιστορικό προσανατολισμό. Οι μεγάλες εθνικές επέτειοι των 200 χρόνων από την Επανάσταση και των 100 από την Μικρασιατική Καταστροφή έγιναν αφορμή διεξαγωγής πλήθους επιστημονικών συνεδρίων και ιστορικών εκδόσεων, που αποτελούν την ελάχιστη συμβολή της Εκκλησίας μας στον εθνικό και πατριωτικό αναβαπτισμό των νεοελλήνων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Ανησυχείτε για τις σημερινές απειλές και επιβουλές εξ Ανατολάς;

Δ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Και ποιος δεν ανησυχεί. Οι σχέσεις μας με την Τουρκία βρίσκονται σε κρίσιμη καμπή, με υπαιτιότητα της πολιτικής της ηγεσίας, η οποία τις εργαλειοποιεί, για να γαντζωθεί στην εξουσία, έστω κι αν διακυβεύεται η ειρήνη στην Ευρώπη και στην Μέση Ανατολή. Είναι ευτυχές το γεγονός ότι οι πολιτικές δυνάμεις στην πατρίδα μας είναι ενωμένες, τουλάχιστον στο ζήτημα αυτό και εκπέμπουν ένα αποτρεπτικό και καθαρό μήνυμα ενότητας και ετοιμότητας. Είναι, επίσης, καθοριστικής σημασίας και ο νηφάλιος και ψύχραιμος χειρισμός της Κυβέρνησης, η οποία παραμένει αταλάντευτη στην υπεράσπιση των εθνικών μας δικαίων σε στεριά και θάλασσα, διεθνοποιεί τις γειτονικές προκλήσεις και ταυτόχρονα θωρακίζει την χώρα για την προάσπιση της ειρήνης και της ασφάλειας του λαού μας.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Εκτιμάτε ότι η Εκκλησία πρέπει να έχει λόγο υποστηρικτικό σε ό,τι απασχολεί τους ανθρώπους; Ορισμένες φορές υπάρχει η αίσθηση ότι η τοποθετήσεις έχουν άρωμα πολιτικό. Ισχύει αυτό;

Δ.ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Είναι δυνατόν η Εκκλησία να μην υποστηρίζει τους ανθρώπους στην αντιμετώπιση των ποικίλων προβλημάτων τους; Είναι δυνατόν η Μάνα ν’ αδιαφορεί για τα παιδιά της; Είναι γνωστό ότι τα κοσμικά συστήματα εξουσίας θέλουν την Εκκλησία κλεισμένη στους τοίχους των Ναών, να ψέλνει και να θυμιατίζει. Όμως, η Εκκλησία δεν υπάρχει μόνο γι’ αυτό. Από την Λατρεία του Θεού ξεκινά και απλώνει το χέρι της αγάπης Της στις εικόνες του Θεού, στον κάθε άνθρωπο. Τί το πολιτικό έχει αυτό; Οι πολίτες του τόπου είναι τα μέλη της

Εκκλησίας. Πώς, λοιπόν, να μη νοιάζεται η Εκκλησία για τα μέλη Της;

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Υπάρχει κάποιος μεγάλος στόχος σας στην Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος που δεν έχει εκπληρωθεί; Για παράδειγμα, η επένδυση στις Νηές είναι ένα σχέδιο στο οποίο η τοπική εκκλησία είχε μπει μπροστά.

Δ.ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Ο διαρκής σκοπός και στόχος μας είναι να δικαιώνουμε την διακονία μας και ν' ανταποκρινόμαστε στις πνευματικές και άλλες ανάγκες του λαού μας, υπηρετώντας την ενότητα. Δεν κάνουμε άλλα, μεγαλεπήβολα σχέδια. Σχεδιάζουμε και προχωρούμε βήμα – βήμα. Άλλοτε επιτυγχάνουμε, άλλοτε όχι, αλλά και μέσα από τις δυσκολίες και τις αναποδιές διδασκόμαστε και γινόμαστε δυνατότεροι.

Το ζήτημα με το εκκλησιαστικό κτήμα στις Νηές είναι μία ανοικτή πληγή. Μας θλίβει το γεγονός ότι γραφειοκρατικά προβλήματα, κατεστημένες νοοτροπίες και θλιβερές αγκυλώσεις εμποδίζουν την δημιουργία και εξέλιξη ενός έργου που θα δώσει ζωή στην περιοχή. Γι' αυτό, δεν θα σταματήσουμε τον αγώνα μέχρι να αποκατασταθεί η αλήθεια ότι η περιουσία αυτή είναι εκκλησιαστική και μόνον αν παραμείνει τέτοια θα μπορέσει ν' αξιοποιηθεί επ' ωφελεία της τοπικής κοινωνίας, δίδοντας, ταυτόχρονα, μεγάλη ώθηση στην Μητρόπολή μας να αναπτύξει, έτι περαιτέρω, το κοινωνικό της έργο.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος με ένα πόνημά του έφερε ξανά στο προσκήνιο το θέμα της αξιοποίησης της εκκλησιαστικής περιουσίας. Σε ποιο πλαίσιο πιστεύετε ότι μπορεί να γίνει αυτό, ώστε να υπάρχει ανταποδοτικότητα στην κοινωνία;

Δ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Ο Αρχιεπίσκοπος έχει θέσει σκοπό ζωής την απελευθέρωση της εναπομείνασας περιουσίας της Εκκλησίας μας, προκειμένου ν' αξιοποιηθεί προς όφελος του λαού μας. Για να συμβεί, όμως, αυτό χρειάζεται η συνέργεια της Πολιτείας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Απαιτούνται πολιτική βούληση και σειρά νομοθετημάτων προς την κατεύθυνση αυτή. Κοινές επιτροπές Εκκλησίας και Πολιτείας εργάζονται συστηματικά γι' αυτό. Υπάρχει καλή χημεία μεταξύ των δύο πλευρών και διάθεση εξεύρεσης της καλύτερης δυνατής λύσης, από την οποία θα ωφεληθούν και η Εκκλησία, για την ανάπτυξη και απελευθέρωση των κοινωνικών της πρωτοβουλιών και το Κράτος. Ελπίζω να ζήσουμε, για να δούμε την θετική έκβαση αυτής της υπόθεσης.